

El mirador

Abolir els correbous, un pas necessari

Si els catalans som tan europeistes com ens pensem, cal que abolim les festes amb bous

A la majoria de països europeus, aquest tipus de celebracions formen part del passat

HELENA ESCODA
Antrozoòloga, historiadora i
coportaveu de la Coordinadora per
l'Abolició dels Correbous de
Catalunya

Les festes d'arrel tradicional en les quals els protagonistes són animals tenen un caràcter universal, ja que al llarg de la història podem trobar-ne exemples arreu del món. Així i tot, a la majoria de països europeus, aquest tipus de celebracions ja formen part de la barreja del passat i ningú es planteja recuperar-les com a part del patrimoni cultural immaterial. Les festes amb animals van ser abolides al segle XIX o fins i tot abans, gràcies a l'arribada de les idees de la Il·lustració, un moviment polític, intel·lectual i moral fonamental per entendre l'evolució social i cultural de les societats europees tal com avui les coneixem. Per descomptat, al Regne d'Espanya, la Il·lustració va causar una profunda animadversió, i les seves idees foren cruelment perseguides per la Santa Inquisició.

Malgrat que puguem pensar que el segle XIX ens queda molt lluny, avui encara són moltes les conseqüències històriques que comporta no haver-hi experimentat el procés de la Il·lustració a

casa nostra. Els il·lustrats sempre van oposar-se a tots els tipus de tortura, fos infligida a humans o animals, a les execucions públiques, a les cremades de bruixes, a la superstició, al fanatisme religiós, a la intolerància, a l'entreteniment de baixa qualitat basat en baralles entre homes o maltractament d'animals... aquestes reformes i canvis de paradigma culturals van resultar claus per a l'evolució social i per configurar la societat europea tal com avui la concebem.

El fet que les curses de braus i els correbous (o encierros) hagin perdurat fins als nostres dies és una anomalia històrica derivada de la manca de cultura il·lustrada al nostre país. Les festes amb braus que se celebraven fins al segle XIX a Anglaterra, no eren menys cruels que les que se celebren encara avui al Regne d'Espanya, inclòs el Principat de Catalunya.

Els *bull-baitings*, baralles entre gossos i toros, els *bear-baitings*, baralles entre ossos i toros o els *bull-runings*, correbous a l'estil de Santfermins van ser molt

freqüents fins al segle XIX a les ciutats industrials del nord, però aquestes pràctiques van ser prohibides a partir del 1824, any en el qual es va fundar The Royal Society for the Prevention of Cruelty to Animals, una entitat creada per promoure una educació humanitària i el respecte als animals, amb una única finalitat: construir una societat millor. Paral·lelament a Espanya, el rei Ferran VII, l'últim

rei absolutista, va tancar la Universitat i va obrir les escoles de tauromàquia, des d'on es va promoció la tauromàquia que avui coneixem. En lloc de fomentar l'educació de la societat, la reialesa espanyola va fomentar l'embrutiment i la incultura. Avui, el resultat d'aquestes polítiques encara perviu: entre molts altres defectes, som el paradigma cultural del maltractament animal.